

Talen: "EN NEGATIV BEKJENNELSE."

Ved: Lee Vayle.

Oversatt av: Magne Espeland og
Christian S. Viken

For mer informasjon, kontakt:
Petrus Josephus van der Geest,
Flageborgveien,
4823 Nedenes.

E - Post < pgeesvde@losmail.no >
Telefon 37 09 49 87.

Med Broderhilsen fra: Leif Litsheim.
Budskapsmenigheten,
Bergen.

Feilfri er ikke å beskrive Jakob som han en gang var fordi han var et individ temmelig skjoldet inntil han ble rettet opp av Gud ettersom han vokste i modenhet, i temperament og alt ellers, forstår dere? Men denne Bibelen beskriver ham etter slik Gud ser ham mens han vokser i modenhet, stemmer? Dette er Israels historie?

Følger dere med? Det er ikke en beretning fra det ene øyeblikket til det andre hvor en eller annen skrev ned et historisk vitnesbyrd. Det er Moses, historikeren, som i Guds Ånd går tilbake, og som vet hva som fant sted og Gud fyller bare kvikt opp med nærmere opplysninger, for ellers ville vi hatt dette lokalet mer enn fylt med bøker kun om Israels historie. Ser dere hva jeg mener? Han (Jakob) var en alminnelig mann som holdt seg ved teltene. Og Isak elsket Esau (dette var phileo kjærlighet) fordi han åt av viltet hans. Men Rebekka elsket Jakob. Nå vil dere legge merke til her at Esau var en god gutt overfor sin familie. Uten tvil tok han seg av pappaen sin. Det var snilt gjort av ham. Rebekka elsket Jacob. Stemmer? Det er sant.

En gang da Jakob holdt på å koke velling sa Esau til Jacob: ”Jeg ber deg, fø meg med noget av det røde, det røde du har der, for jeg er helt avkrefte.” Derfor kalte de ham Edom. Men Jakob sa: ”Selg meg først i denne dag fødselsretten din”. Esau svarte: ”Se, jeg er på randen til å dø, og hva skal denne fødselsretten gjøre for meg?” Da sa Jakob: ”Sverg på det for meg denne dag.” Og han sverget på det for ham og han solgte fødselsretten sin til Jakob. Da gav Jakob brød og linsevelling til Esau, og han åt og drakk og stod opp og gikk sin vei. Således foraktet Esau fødselsretten sin. Hør nå etter. Til tross for hva du nettopp har hørt så er dette oppriktig talt den første virkelig nedtegnelsen og det mest betydningsfulle i Guds ORD om hva ”en negativ bekjennelse” er. Legg derfor nøye merke til følgende: Til tross for den kjensgjerningen at vi har lest dette på en overfladisk måte, tenker vi fremdeles ikke på at tilstandene eller det som det skulle være, var så grusomme på den tiden at denne mannen Esau skulle komme inn og selge fødselsretten sin for et måltid mat. Men det er i det hele tatt ikke sant, for det vet dere, Bibelen ble aldri skrevet i kapitler og vers. I Frankrike, forstår jeg, var det en katolsk prest som skjønnte hvordan synsvidden var, og hvorledes man kan hvile øyet bedre enn ved å feste blikket på en større helhet. Derfor delte han den opp i kapitler og vers, og han laget en kjedelig feil her fordi i Kap. 26,

vers 1 forklares det detaljert om hva jeg nettopp leste: ”Og det var en hungersnød i landet.”

Nå vet dere at en hungersnød er grusom. Der er meget realistiske og desperate tilstander under en hungersnød. India har hungersnød akkurat nå. Faktum er at der ikke er ett kommunistisk eller pro kommunistisk land som i dag har overflod. Og Amerika kunne bli kvitt kommunismen ved å stoppe å selge hveten vår til den. Canada, det samme, og de allierte, og vi kunne sulte kommunistene ut på denne dag, drepe hele flokken av dem. Vi trenger ikke en atombombe, skjønner dere, for å drepe et menneske. Gi ham bare ikke mat, og han vil dø. Dere vet Presidenten sa der ikke var altfor mye hvete i Amerika (1966). Vi skal øke den med 15 %. Vi kommer til å ønske overfor Gud en eller annen dag at vi ikke hadde solgt hveten vår, og at vi hadde mer av den fordi Gud ønsker å velsigne oss med å være verdens kornkammer, men vi ønsker å gå vår egen vei.

Hunger er forferdelig. Du dør ikke bare sånn med en gang. Du tæres bort, ledsaget av en intens frykt, grublerier, vandrer frem og tilbake drevet fra sans og samling, avmagres sterkt og dør.

DET VAR HUNGERSNØD I LANDET.

Men vi leser denne Bibelen som om der ikke var noen hungersnød. Gjør vi ikke?

Og så sier vi: ”Å den fyren Esau, se hva han gjorde. En dag var han ute på jakt og så tok han ikke noe mat med seg. Han overanstrengte seg og kom hjem sulten. Og så sa han akkurat slik som du og jeg sier: ”Å, jeg er så sulten at jeg kunne ete en hest.” Å, jada! Det er hvordan vi vanligvis leser det. Så sikkert at vi gjør fordi vi ikke leste det første verset i kap.26 hvor det står: ”Det var en hungersnød...” Hør etter! Det var en hungersnød i landet, og Esau fjollet seg ikke når han i kap.25, versene 30 og 32 sa: ”Jeg er helt avkreftet, og jeg er på randen til å dø.” Scenen som er beskrevet her beskriver menns reaksjoner som drives frem når de kommer i berøring med disse grusomme forholdene. Omstendighetene var grufulle og desperate. Hørte dere meg? Omstendighetene var meget grufulle og desperate! Men! Jeg sa: ”Men!” Jeg vil du skal legge merke til at der også var noen meget reelle Løfter fra Gud når man står der ansikt til ansikt med slike omstendigheter og de ble gitt Guds folk, Esau og Jakob inkludert, på grunn av fødselen ved Isak og Rebekka. For 1. Mos. 25,32 sier: ”Og hva gagn skal denne fødselsretten gjøre for meg?” Der var en

fødselsrett trukket inn i det. Den var ikke håndgripelig, men den var Å. Og fødselsretten var Løftes ORDET som Gud sa Han ville bakke opp og stå bak med hele Sin Autoritet. Når Gud ikke bakker opp Sitt ORD, er Han ikke lenger Gud. Gud og Hans ORD er ett, og Han er absolutt nødt til å bakke opp det ORDET. Han har opphøyet det ORDET over selve Navnet Sitt, og Han sier Han står bak Sitt ORD for å oppfylle Det. Så i Hebr.12,16-17 som beskriver hva Esau gjorde under disse grusomme omstendighetene, sa den Hellige Ånd at der ikke er noen horkarl eller vanhellig person.....

Vet du hva en horkarl er for noe? Det er en som har utenomekteskapelig forhold, og det er hva denne mannen hadde. Han hadde utenomekteskapelig forhold eller handlet verdslig. Verdslig betyr "hedensk." Det sies ikke at han var en hedning. Det sies at han handlet som en hedning. Hva er det en hedning tenker på? Magen sin. Nå, vi har en "magereligion" rett her i Laodikea. Så sikkert at vi har. Vi er rike med eiendeler i overflod og mangler ikke noe. Vi kaster mer mat i søppeldunkene enn hva menneskene spiser i Europa. Vi er et ødeland og atter et ødeland og Gud sa mannen Esau var en horkarl, en hedning, som for en brødbit solgte førsteretten sin. For vi kjenner til hvorledes det ble etterpå da han skulle ha arvet velsignelsen.

Hva betyr det å arve velsignelsen? Det betyr å få hva velsignelsen forlanger. Visste du hva folk gjorde med Bror Branham? Den samme tingen. Bibelen sier at: "Han som tar imot en profet i en profets navn, skal få en profets belønning," eller hva hans tjeneste gir. Og når de ikke vil gi ham tittelen "Guds Profet" som han var eller de ga den uten å mene det de sa, gar de glipp av hans forkynnergjerning. I dag er de fremdeles i den samme blinde synden av vantro og uvitenhet. Og skriften sier også klart her at mannen Esau ikke kunne ta imot hva Guds ORD sa var hans. Han kunne ikke arve det. Hvorfor? Fordi da han stod ansikt til ansikt med omstendighetene som var grusomme, forkastet han det Gud sa var hans, og han fant intet sted for omvendelse enda han med omhu søkte etter den med tårer. Nå, Guds ORD sier: "Kast ikke bort tilliten din. Den bringer tilbake en stor belønning." Men Esau gjorde det. Han kastet den bort. Nå, av dette kan vi lære, eller komme til den konklusjon om hva en negativ bekjennelse er, eller hva vantroens bekjennelse er overfor Gud. Det er å gi adgang for en tilstand ved å ta i betraktning og tro på dens naturlige konklusjon heller enn å bekjenne hva Gud allerede har sagt

om konklusjonen på den tilstanden. Det er på lydbånd og du gjør best i å lære det utenat. Esau sa der var en hungersnød, og det var en hungersnød. Han sa: ”Jeg har vært på jakt og fant ikke noe mat. Jeg er helt utsultet og jeg skal dø. Det var nøyaktig sannheten. Som du forstår var Esau en jeger og når der er hungersnød er det en hungersnød fordi det ikke er vann. Elvene tørker ut, slettene blir avsvidde og brent. Dyrene drar lenger og lenger for å finne vann. De dro så langt av sted at Esau ikke kunne finne noen og han levde av å gå på jakt. Følger dere med i hva jeg sier? Får dere tak i det? Han levde av jakt og det ble ingen jakt på den tiden. Hvor mange av dere har noen gang fastet? Løft opp hendene deres, og bare tenk over det. Det kjentes ikke godt ut første dagen. Gjorde det?

De fleste av dere fikk hodepine og ønsket å gå til sengs. Den andre dagen kjente du deg svakere og det kjentes ikke noe godt heller. Forsøk nå virkelig å arbeide på tom mage. Og denne mannen var på jakt og gikk i dagevis og ganske snart begynner innerveggene i den tomme magen å gni mot hverandre. Gassen hopper seg opp, det rumler og han ble svakere og svakere og til slutt vaklet han hjem og han sa: ”Jeg er på dødens rand. Jeg er absolutt nødt til å få meg mat.” Han løy ikke. Det var så absolutt sant fordi når du ikke har mat, eter du ikke. Og når du ikke spiser setter underernæringen inn. I sluttstadiene dør du av sult fordi mennesket virkelig sulter. Millioner har sultet i denne verden og flere millioner kommer til å gjøre det og det er ikke behagelig. Det er en av de verste måtene å dø på i hele denne verden. Situasjonen var gruffull! Den var desperat! Men han hadde ingen rett til å si hva han sa fordi Gud hadde sagt noe annet. Vet du hva Gud sa? La oss slå opp i 1. Mosebok det 15. kapittel og lese versene 1-6.

”Etter disse tingene kom Herrens ORD til Abram i et syn idet DET sier: ”Frykt ikke Abram. Jeg er ditt skjold og din umåtelige store belønning.”

Og husk nå på at Løftet ikke bare var gitt til Abraham, men til Abrahams sæd. Åpenbaringen Gud ga til Abraham var for hvert enkelt ett av hans avkom: ”Jeg er ditt skjold og din umåtelige store belønning. Jeg er Gud, og Jeg er din Gud.” Og Abram sa: ”Herre, Gud, hva vil du gi meg idet du ser at jeg er barnløs og hovmesteren i mitt hus er denne Elieser fra Damaskus? Og Abram sa:” Se, du har ikke gitt meg noen ætt, og hør, en født i mitt hus blir min arving.” Og se Herrens ORD kom til ham og sier: ”Denne skal ikke være din

arving, men han som fødes ut ifra ditt eget liv skal være din arving. Og Han førte ham utenfor og sa: ”Se nå mot himmelen og tell stjernene om du er i stand til å telle dem. Så stor skal din ætt bli.” Og Abram trodde Herren og Han regnet ham til rettferdighet. Nå, Gud sa han skulle få avkom, og at han skulle få en ætt. Og hvis han skulle ha en ætt og hvis han skulle mangfoldiggjøre ætten, da måtte nødvendigvis guttene leve og ikke dø fordi ingen døde kan få barn. Og de måtte nødvendigvis komme på grunn av Isak. De kunne ikke komme fra Ismael eller Keturas sønner. De måtte nødvendigvis komme fra Isak, og disse var Isaks barn for i Isak skal det utnevnes deg en ætt.

Esau og Jakob ble født ved Isak så de måtte nødvendigvis leve. Gud svor ved Seg Selv at de skulle leve og ikke dø. Dette er Abrahams syn: ”Samme dag gjorde Herren en Pakt med Abram idet Han sier: ”Til din sæd (disse to guttene var Abrahams sæd) har jeg gitt dette landet. Fra Egyptens elv til den store elven, elven Eufrat; kenittenes, amorittenes, kanaanittenes, girgasittenes og jebusittenes land. Jeg har gitt alt deres land til disse guttene.” Se nå her. Landet blir ikke til noe godt hvis du bare har fått 6 fot ned og 3 fot bredt og 7 fot denne veien eller hvordan det nå er for å bli begravet. Gud sa aldri at jeg vil gi dem et hull i jorden. Han sa Han ville gi landet for folket å bo i. Gud gav dem et Løfte. Guds Løfte til Esau var Liv, ikke død. Får du tak i det? Ditt mål tro hviler i en Gud som oppreiser de døde og ordet ”død” er ofte et symbolsk ord. Det betyr ganske enkelt ikke at du skal opphøre og bli tildekket. Det betyr død for planene dine, død til dine ambisjoner, død for dine håp. Det betyr også presset ut av tildelt mål. Gud lover Liv som kommer utav død. Og da denne mannen Esau stod ansikt til ansikt med de ekstreme livsbetingelsene løftet han hendene sine da han ble konfrontert med det Gud sa, benektet det som Gud ville gjøre og sa: ”Gi meg, gi meg, gi meg mat for enhver pris. Blås i Gud og Hans Løfter. Jeg skal ta meg av tingene selv nå. Gi meg mat ellers dør jeg!”

Men Jakob var ikke som Esau. Han sa: ”Jeg har fått mat og alt som står i mellom meg og døden er det som jeg har her.” Han sa: ”Nå må jeg ikke ta en sjanse på Gud fordi jeg har fått det som allerede må til.” Men Jakob sa: ”Her. Ta du hva jeg har fått, det som jeg er avhengig av. Et du det, og du lever på en betingelse. Tydeligvis bytter du bort min evne til å leve atskilt fra Gud med din fødselsretts egenskap til å

leve sammen med Gud. Gi meg fødselsretten og hvis jeg må, vil jeg sulte. Jeg vil ta sjanse på Gud. Jeg vil med fullt overlegg sette meg selv i den stillingen at hvis ikke Gud griper inn for meg, vil jeg dø fordi du tydeligvis ikke ønsker at Gud skal gripe inn for deg.”

Det er måten Boken er skrevet på. Jeg skrev Den ikke, jeg bare forkynner det. Gud kalte Esau en horkarl fordi han forlot Guds ORD. Når du forlater Guds ORD, når du går bort fra ORDET på grunn av noe annet, er du en horkarl. Du har brutt løftet ditt fordi det eneste løftet du gir under vielsen er ditt ord. Er det ikke?

Når du lytter til din egen måte å tenke på, bedriver du hor for Guds Åsyn og du handler akkurat som en hedning. Bibelen sier en horkarl, hedensk tilbedelse. Så sier du: ”Et øyeblikk bare. Er det ikke litt for hardt av Gud å si en slik ting til en mann som var på randen til å dø av sult?” Nei, min herre, fordi vi har med Gud å gjøre. Han ga et Løfte og vil ikke lyve. Han sier:” Jeg ønsker at du skal ære Meg.”

Du skal tilbe Herren din Gud. Du ærer dine foreldre. Gjør du ikke? Det er bedre du ærer Gud en hel del mer fordi så snart som det virkelig gjelder, og vi ser noe som synes å være det motsatte av Guds ORD, reserverer vi for oss selv retten til å tenke det som vi ønsker å tenke, og si hva vi ønsker å si, og sier: ”Gud velsign meg nå. Gud velsign meg nå.” Du vil aldri få det, venn. Du bedrev utukt og du handlet som en hedning. Du mistet velsignelsen. Ta ikke Gud for gitt Bror og Søster. Misbruk ikke Gud!” Bibelen sier: ”Du skal ikke misbruke Herren din Guds NAVN.”

Det betyr ikke banning, det betyr å bære. Jeg bærer et navn av Guds Navn, Herren Jesus Kristus. Vi kalles Kristne. Ordet ”Christos” på gresk betyr ”den Kristne” eller ”den Salvete” eller ”den Hellige Ånd.” ”JEG ER” i Bibelen kommer fra det latinske ”EO”, å gå, som betyr at vi er vandrende Kristuser. Er vi? Ikke en hel del av tiden. Vi bærer ofte Hans Navn forgjeves. Esau brukte Guds Navn og fødselsretten forgjeves. Og når det gjaldt, ga han etter for den menneskelige resonneringen og han sa det som Gud ikke sier.

Han sa: ”Jeg skal dø.”

Gud sa: ”Du skal leve.”

Han sa: ”Jeg skal dø.”

Gud sa: ”Du skal leve.”

Og han levde. Det gjorde også Jacob. Og den dagen kom da Esau begynte å rope om å få fødselsretten tilbake, men de var altfor sent og

han gikk fra det gale til det verre fordi hans bror rettmessig hadde fødselsretten og han forsøkte å drepe sin bror. Fra den kjeden av hendelser som han satte i gang, vendte han seg imot Gud og Mennesket. De første skrittet til frafall, min Bror og Søster, er når du og jeg overfor omstendighetene og prøvelsene analyserer dem og sier: "Jeg kan se hvor det bærer hen", når Gud sa: "Nei, det bærer ikke dit hen, men de går hitover." "Å, enhver tosk kan nå se hvor de bærer hen!" Kaller du Gud for en tosk?

"Men jeg mente ikke å ...." Men du gjorde det!

Derfor gikk du din egen vei. Ikke ORDETS vei fordi du sa det var altfor hardt. Det er altfor hardt. "Hvis forkynneren sier det der en gang til, kommer jeg til å trekke meg!" Hør etter! Hvis du har sagt det, vær så vennlig å forlate lokalet nå fordi jeg kommer til å si det så sikkert som du sitter her. Kjør i vei! Forsvinn. Gud vil ordne opp med deg.

Jeg sa det der da jeg var 27 og Han gjorde det med meg. I ni år slo Han dagslyset ut av meg. Han rundjulte meg. Jeg mener Han slo mørket ut av meg. Hadde jeg hatt dagslys ville jeg ikke ha blitt mørbanket. Helt sikkert. Jeg gjorde hva Esau gjorde. Du har sikkert også gjort det. Det er årsaken til at du har fått vanskeligheter i dag. Det er årsaken til at du ikke bruker dette målet av tro som vil flytte fjell fordi du reserverer for deg selv retten til å bruke din menneskelige resonnering imot Guds ORD og sier som Esau: "Der er ikke mat, jeg skal dø av sult."

Og det er helt rett. Men hvis Gud sa at du ikke skal dø av sult uten å bry deg om at der ikke er mat fordi den skal være der. Nå sa ikke Gud: "Gå utenfor og trekk pusten dypt inn og den skal mette deg." Nei, han gjorde ikke de med Elias. Han fikk ravnene til å komme og gi ham mat. Nå sier noen mennesker at det var nomader som brakte mat til ham. Jeg bryr meg ikke om det var nomader eller noen sinnssyke eller noe annet.

"Ennå har jeg ikke sett den rettfærdige forlate eller hans avkom søke etter brød."

Han ble gitt mat av Gud og det er alt som trengs. Så en dag kunne ikke Gud finne noen nomader eller ravner eller hva de nå enn var. Så Han sendte bare en Engel og han kokte noe og Han gikk i 40 dager og 40 netter, men han døde ikke. Ser du hva jeg sikter til? Som du ser så sier vi: "Godt. Hvis jeg hadde vært Esau ville jeg ikke ha gjort det." Å -, ville du ikke?

La oss denne formiddagen bare innbille oss. La oss virkelig være alvorlige. La oss bare si: "Vel, der finnes ikke mat! Hva skal vi gjøre?" Nå, noen av dere er bare barn og er altfor unge til å vite noe om de harde 30 åra. Men jeg skal fortelle deg at jeg så såkalte Kristne "gå hverandre i næringen" i de harde 30 åra for å skaffe seg mat. Det kommer kanskje en dag når der ikke vil være mat. I depresjonen var der ikke penger, men rikelig med mat. Derfor brant de opp maten og bekledningsgjenstandene og alt ellers slik at du ikke kunne skaffe deg det for å få prisene opp. Slik som Regjeringen gikk til bøndene og sa: "Nå, hør her dere bønder..."

Hvis en bonde hadde avlet opp 2 kyllinger til en pris av kr.1.50 pr. stk. og kjøper 2 skjorter til kr. 1.50 pr. stk. så gikk myndighetene til bonden og sa: "Hør nå her. Dette er måten nasjonaløkonomien styres på. Avl ikke opp så mange kyllinger for når du avler opp 1 kylling og selger den for kr. 1,50 vil du få flere penger. Så er han kvikk til å snu seg til fabrikanten og han sa: "Hør nå her. Sett opp prisen på skjorter. Produser ikke så mange. Du selger en skjorte for kr. 3,-. Bonden kyllingen sin for kr. 3,-. Så hva skjer? Nå har bonden 1 kylling og han får 1 skjorte. Før hadde han 2 kyllinger og 2 skjorter. Det der er myndighetene. Helt sinnssvakt. Verre enn en kattugle! Skinnsykt! Bygget opp etter denne verdens gud. Djevelens vanvidd. Uten tvil var det, det som skjedde. Du vet jeg sier deg sannheten. Det er nøyaktig hva som skjedde i USA. Man la band på Guds velgjørenhet og godhet og man er verre faren enn man var før. Men hvis vi nå får hungersnød, hva skjer så? Mat finnes der ikke da for noen. Hvordan skal vi da forholde oss? Som hund som eter hund.

For mange år siden tilhørte jeg en fagforening, Jernbaneforbundet. Jeg pleide å arbeide på et billettkontor og jeg hadde en mann som sa at han ikke ville senke sin levestandard. Jeg sa: "Hvis en mann trenger hjelp, er det min jobb å hjelpe ham." Vel, det lød temmelig sympatisk for meg å si det der da fordi alle hadde noe. Enn om kanskje alle ikke hadde noe? Hva skal da vår fremtidige holdning være? Elsker fattigdom selskap? Nei. Vi er nødt til å ha tillit til Gud. Ikke sant? Når det gjelder er det altfor lett å si hva du allerede har fått en løsning på i tankelive ditt enn å si det som Gud sa om det. Esau sa hva Gud ikke sier. Jakob sa hva Gud sa. Esau ble skyldig i en negativ bekjennelse eller en vantroens bekjennelse og vi er altfor tilbøyelige til å bli ved med å si: "Vel, hvis jeg hadde vært der, ville jeg ha gjort det slik og

slik. Å nei da, det ville du ikke! Jeg undrer meg på om vi ville? Å, hva ville du likne på i din oppførsel under en hungersnød? Vel, jeg skal fortelle deg hvordan du ville oppføre deg.

Hvordan oppfører du deg når en eller annen gjør deg imot? Kan du vende det venstre kinnet til når du er blitt slått på det høyre? Kan du overgi dommen til Gud? Kan du stole på Ham når du er nede i dalen? Gjør du det? Du har fått evnen, vet du. Nå, Gud ville ikke ha sagt en ting imot Esau hvis han ikke hadde hatt evnen. Han hadde evnen fordi han hadde førsteretten, og han skjøv den til side. Din fødselsrett er Guds Løfte på at Han vil gjøre det som Han har sagt. Vil du forakte det når det gjelder, eller har du tenkt å si det som Gud sa. Ser du hvorfor dette budskapet hjelper fra i går kveld av? Det gjør det helt klart. Gjør det ikke? Våg deg ikke å si det som Gud ikke har sagt. Du vil angre på det fordi ditt ord kunne stå i opposisjon til Det.

Esau sa: "Jeg skal dø."

Gud sa: "Du skal leve".

Han sa: "Hvilken fordel har denne fødselsretten?"

Gud sa: "Hele landet er ditt."

Det er det som er fordelene. Han sa: "Glem det!" Jeg er sulten! Jeg dør av sult!" Han holdt på å gjøre det. Ser du hva jeg forsøker å vise deg, Bror og Søster? Hør etter og grip dette bildet her. Dette er realistisk og avgjørende. Dette er ikke noe godnatteventyr. Dette er ikke noen Æsops fabel. To mennesker befant seg midt i en hungersnød. En hadde litt av denne verdens goder, den andre hadde ingen ting, men han hadde Guds Løfte og han sa: "Gi meg denne verdens goder." Og den andre sa: "Jeg vil, om jeg bare kan få Guds ORD fordi Det er det som er ekte." Og Esau sa: "Jeg vil bytte når som helst, bare gi meg maten." Og den ene mannen satte veloverveid og bevisst sin tillit til Gud idet han absolutt visste hva han gjorde og ble til en prins. Den andre mannen hadde allerede det han hadde bruk for fra Gud og sa nei til det.

Bror og Søster, det er hva Guds fødselsrett og Løfte er. Guds Løfte står ved makt og bry deg ikke om hva du selv tenker vil hjelpe deg til å stå. Fikk du tak i bildet? Jeg er nødt til å gi det sterkt til deg. Disse omstendighetene var ekte. Se deg ikke tilbake og si: "Jeg ville ha gjort sånn og sånn."

Det er hva Israel gjorde. De sa: "Hvis vi, langt tilbake i tiden i deres dager, hadde levd da, ville vi ikke ha drept profetene. Jesus sa: "Dere

løgnere. Dere ville ha drept dem. Dere er akkurat slik som deres fedre. Dere pyntet gravkamrene deres og dere er delaktige i den samme ånden. Nå, har vi fått Kristi Ånd? Har vi Esaus ånd denne formiddagen for å vende oss imot Guds ORD eller har vi fått Kristi Ånd? Har vi Evas ånd for å vende oss bort fra Guds ORD eller har vi fått jomfru Marias ånd som sa: ”La det skje med meg ifølge DITT ORD”? Husk at Bruden er en Ordbrud. Dette fordrer disiplin, min Bror og Søster.

Jeg husker at jeg for mange år siden snakket med en mann som var verdens -berømt. Jeg vil ikke nevne navnet hans. Men jeg satt på kontoret hans i Ohio, og jeg lærte ham disiplin. Jeg sa: ”Den nødvendigste tingen i denne verden er et disiplinert sinn, et disiplinert tankeliv, fordi vi ikke er født Åe. Vi er født forstandsmessige.” Adam var født Å, men da Gud tok Eva ut fra ham, ble et steg tatt mellom Ånd og forstand, det forstandsmessige. Hun ga etter for det forstandsmessige, og deretter ga Adam etter for det forstandsmessige, og vi sluttet å være Åe. Vi ble forstandsmessig. Og vi er 90 % forstandsmessig og 10 % fysisk fordi du kan være foruten hva som helst i legemet ditt som likevel kan funksjonere uten det. De kan til og med ta bort leveren nå for å fornye aktiviteten i den ved at de lar blod gå gjennom en maskin og gir leveren din en sjanse til å bli bedre. De har tenkt å utføre nyretransplantasjoner og de gjør det. Med andre ord forsøker jeg å vise deg at du kan være uten legger, uten øyner, du kan miste talens bruk, du kan miste hørselen din, og du kan miste benene dine slik som Sikorski gjorde det, og likevel være stor og berømt. Men hvis du blir berøvet forstanden din, er du ikke annet enn en agurk eller en melon eller et eller annet slikt noe. Den hardeste tingen i denne verden er å bringe ditt tanke, følelses- og viljesliv, og tungen din inn i underkastelse, og det er nøyaktig hva Guds ORD sier: ”Idet vi omstyrter tankebygning, og enhver høyde,” og la ikke denne tungen, tungen, bli bitter og søt på det ene stedet fordi du vil høste hva denne tungen sår. Liv og død ligger i tungens makt.

Ser du hva jeg mener? Og jeg sa til denne mannen: ”Disiplin er hemmeligheten med sinnets fornyelse.” Han sa aldri et ord før tre år senere da han ba om unnskyldning og sa: ”Lee Vayle, jeg ønsker å bekjenne for deg, og be om forlatelse.” Jeg sa: ” For hva?” Han sa: ”Da du fortalte meg hva du gjorde, satt jeg der og mente ikke hva du sa. Men du har rett.” Og han ga meg Hudson Taylors lille bok om

”disiplin”, og han sa: ”Denne forandret livet mitt fordi den beviste hva du lærte.” Fornøyelsen av sinnet ditt, og tungen din, er å tenke hva Gud tenker om situasjonen med hensyn til omstendighetene, og si hva Gud sa. Nå, hør etter Bror og Søster. Du kan gjøre det og leve, eller, å gå fortapt uten å gjøre det. Dette er et hardt budskap. Dette er ikke populært fordi vi hele tiden sier: ”Gud er på min side, Gud er på min side.” Nei, du, Moses sa: ”Hvem er på Herrens side?”.

Gud var alltid for deg. Gud vil stadig være for deg. Han har aldri sluttet med å være for deg, men er du for Gud? Du vet at dere er nødt til å være enige om to skal vandre sammen. Jesus sa: ”Det som jeg hører Min far sier, det sier jeg.” Det måtte nødvendigvis være inne i Hans Sinn og deretter på Hans tunge. Profeten sa: ”Hans Ord er helt og holdent på min tunge. Det var ikke hva jeg tenkte, det var hva Han sa.” Hvordan tenker du denne formiddagen? Tenker du det er verdt å høre på eller ønsker du å gå hjem? Det er opp til deg fordi jeg kan slutte rett her. Jeg kan ikke leve ditt liv for deg. Gud vil ikke engang leve ditt liv for deg. Du er nødt til å la Ham få komme til. Hvis du tror at jeg ikke forkynner hemmeligheten for deg, min Bror og Søster, utfordrer jeg deg til å lese Bibelen igjen, og jeg utfordrer deg til å lese levnetsskildringen eller selvbiografien til hver eneste større kristen. Og det er alt jeg forkynner for deg, rett her, om menn som sa nei til å gi slipp på Guds Ord. Som for Paulus under stormen. De sa: ”Paulus, for Guds skyld få oss ut av dette skipet. Paulus, tro ikke Gud.” Han sa: ”Ikke snakk. Hold dere om bord ellers dør dere alle sammen.” ”Men Paulus! Du sa jo at til og med båten er i ferd med å bli slått i i stykker!” ”Hold ut på den, hold ut på den.” ”Men Paulus...!” ”Kom ikke med noe ”men” til meg. Gud stod ved min side, så vær om bord. Ikke ombestem deg.” ”Men Paulus...” ”Hold munn!”

Bror og søster. Husker dere dette at dere snakket om å kjenne Bror Branham? Du bare tenkte at du kjente ham. Jeg var der den dagen da Ildstøtten skrev på veggen: ”Dra tilbake til Arizona.” Aldri så jeg en mann så jaget. Blikket hans for frem og tilbake. ”Hva er det Gud kommer til å gjøre?”. Og han så seg frem og tilbake som et jaget vilt som skulle til å bli truffet i hodet. ”Å,” sier du, ”dette Guds nærvær. Takk og lov!” Hold munn med det der ”takk og lov” snakket, Bror og søster. Du har fått hele butikken prasket på deg. Jeg mener at Gud er kjærlig og Gud er god. Du kan prise Ham, og bli båret bort på en sky nr.9. Du kan ha en uusigelig herlighet i din sjel, men mesteparten av

ditt liv, min Bror og Søster, vet man ikke på hvilken måte det vil slå til på. Men vær klar over at Gud er i det alt sammen. ”La båten gå ned!” Uten tvil er du redd. De mennesker som sier a de ser Gud står ved forhengets vei og smiler og smiler...

Hvis Gud kom gående inn i dette lokalet, ville jeg kripe inn under linoleumen her. Så du ser at der selvfølgelig ikke er respekt (frykt) for Gud for våre øyner fordi vi kan ta Hans Ord og gjøre hva vi ønsker og tenke hva vi tenker! Men Gud, Bror og Søster, er den største diktatoren denne verden noen gang har sett. Han er suveren! Og sier: ”Våg deg ikke å tenke når jeg allerede har tenkt det gjennom, og våg ikke du å tale om dette. Du tenker og taler hva jeg har sagt. Og midt i hungersnøden sa Gud til Esau: Du vanhellige, du hedning.” Hvorfor? Fordi en hedning vil gjøre hva som helst for å berge livet sitt. Djevelen sa det om Job. Han sa: ”Øye for øye, hud for hud, alt som en mann har vil han gi for sitt liv.” Og Gud sa: ”Det er løgn. Det er løgn! Job er min rettferdige tjener, og han vil forsvare mitt Ord.” Og Job sa: ”Selv om Han dreper meg, likevel vil jeg stole på Ham!” Og Guds hellige nedtegnelser sier: ”I alt dette syndet ikke Job med sin tunge”. Hør etter. I dag er det alvorlig. Det er så alvorlig, så alvorlig at jeg ofte har sagt: ”Å Gud, jeg kan endog gå til en hypnotisør. Gud, kan der være noe som kan skje for å hjelpe meg til å få dette til å gå ned uten at det blir forandret?”. Og Gud vil ikke svare fordi det er noe du er nødt til å gjøre på egenhånd. Du er nødt til å stasete deg selv. Du er nødt til å se oppover, og du kommer ikke til å få noen hjelp utenifra for Gud vil synes å svikte deg og si: ”Nå, her er det. Vil du stole på Meg? ”Ja, om jeg vandrer steg for steg gjennom dødsskyggens da sa er Du med meg, og jeg skal ikke frykte for noe ondt.” ”Gud, jeg er redd jeg skal dø av sult.” Hva? ”Nei, du kan ikke dø av sult fordi jeg sa at du skal leve og arve Landet.”

Gud sa aldri a du var lik kvinner uten styrke til å føde. Han sa aldri du var som mannen som drømmer at han spiser, og våkner sulten. Ikke som en mann som malte et bål uten varme. Gud sa: ”Selv om jeg prøver deg, skal du komme ut som gull.” Hør på meg. Jeg ønsker å gi en annen illustrasjon, at jeg avlegger et besøk hos de 12 Israels forstandere, fordi de var for så vidt de 12 Israels forstandere. I 4. Mosebok de 13.kapitel. Så vi blar opp på kap.13. Og disse er de Eldste som fant frem til Landet for Moses. Og ved å begynne på vers 30 i kap.13 leser vi 3.vers. Deretter fortsetter vi på det 14.

”Og Kaleb beroliget folket fremfor Moses og sa: ”La oss dra opp med en gang og ta det i eie for vi er godt i stand til a beseire det.” Men mennene som gikk opp sammen med ham sa: ”Vi er ikke i stand til å gå imot det folket for de er sterkere enn oss.” Og de talte ille til Israels barn om det Landet de hadde utspeidet.” Hør etter nå. De talte ille om det som Gud hadde sagt Han ville gi til dem. Det mest velsignede, vidunderlige Landet i verdet, og de kom tilbake og sa: ”Å trøste og bære oss.” Det Landet vi har gått gjennom for å undersøke er et Land som hjemsøker sine innbyggere, og alt folket vi så der var høyvoksne folk. Der så vi kjempene, Anaks barn av kjempe ætten, og mot dem var vi i våre øyne som gresshopper, og slik var vi i deres øyne.

Og hele forsamlingen oppløftet sin røst og skrek, og folket gråt den natten. Og alle Israels barn knurret mot Moses og Aron og hele menigheten sa til dem: ”Om bare Gud hadde latt oss få dø i ødemarken, og hvorfor har Herren brakt oss hen til dette landet? For å falle ved sverdet for at våre barn skulle bli et rov? Var det ikke bedre for oss å vende tilbake til Egypten?” Og de sa til hverandre: ”La oss velge oss en høvding, og la oss vende tilbake til Egypt for å bli slaver igjen. Det er ikke verdt det.”

Og så falt Moses og Aron på sine ansikter og ropte til Gud fordi de kjente Sannheten i Guds godhet, og at Gud bare testet folket. Å Gud hvor de ropte. Og de talte til hel Israel barns menighet og sa: ”Landet som vi drog gjennom for å uspeide der er et overmåte god land. Hvis Herren har velbehag i oss, da vil Han bringe oss inn i dette Landet. Han vil gi oss dette velsignede, vidunderlige Landet, og gi det til oss.”
 ”... et land som flyter av melk og honning.”

Dere, gjør bare ikke opprør mot Herren.

Opprør begynner med å tenke det som Gud ikke har tenkt, og si det som Gud ikke har sagt. Hvorfor? Fordi sinns organ er et resonneringsorganet. Det er bevissthetens organ som går forut for handlingen og hva du tenker og sier du vil gjøre. Får du fatt i det? Å, kom an nå. ”Hør her, Bror. Du forkynner jo psykologi.” Du kan være brennsikker på at jeg forkynner psykologi. Guds psykologi, fordi du har fått en sjel, en psyke, kalt din sjel. Gud skrev denne Boken for din sjel så jeg forkynner Guds psykologi. Hør etter hva jeg sier. Hva du tenker og taler om, vil du gjøre. Du vil gjøre det. Du kan ikke hjelpe det selv fordi sinnet er bevissthetens organ som går forut for handlingen. Og Bibelen sier at hvis de hadde husket på ikke å snakke

om det Landet de kom ut ifra, ville de ikke ha ønsket å gå tilbake Men de tenkte virkelig på det og de ville ha gått tilbake.

Vel, sier du. "Bror Vayle", jeg liker ikke forkynnelsen din." Jeg sier ikke at du skal gjøre det fordi mange sier: "Vi har fått den der dyrebare, snille pinseånden hvor Gud bare kommer ned og "Shandala Seea", og så rives vi med." Vel, hvor rives du hen, snuppen? Kom an, vis meg hva du har fått denne formiddagen! Jeg har vært omkring i Amerika, og i de siste fem årene har jeg sett det bli verre og verre, og mer livløst og dødt for hver gang. Hvor er dere blitt båret hen, barn?" Hen til og sammen med hele den flokken som ikke har nok tro til å stige høyere i opprykkelsen enn høyden på et sigarettpapir på gulvet? Og dog advarer Gud oss klart og tydelig. Enok vandret i tro fordi han hadde dette vitnet at han behaget Gud ved å vandre i tro. Og Gud tok ham. Uten tro kan du ikke behage Gud. Uten dynamisk, mandig tro vil du ikke komme deg opp fra jorden. Du vil bli værende, rett og slett.

Nå, kom an! Jeg leser min Bibel. Du kan lese din Bibel. Hvor der den store vekkelsen de fortalte oss om? Hvor er det? Jeg ønsker å vite om den. For to år siden sa en kvinne til meg i Southern Pines: "Hva mener du om denne vekkelsen fra Gud?" Jeg svarte: "Hvilken vekkelse fra Gud." Hun tenkte jeg var morsom. Hun slo nesten stiftet nedover trappene.

Jeg mener, hvor er den? Hm? Gud leder Sine får, Han plukker dem ikke opp og bærer dem. Han leder dem rundt, får dem til å gjøre ting. Uten tvil sa ser jeg Guds suverenitet. Men jeg skal fortelle deg rett her at menneskene har et valg, og betingelsene er realistiske. Nå, hør etter hva jeg sier. Jeg vil at du Bror og Søster skal legge merke til noe.

Vi ser oss tilbake og sier: "Å, var det ikke fryktelig der i Israel for lenge siden? Man skulle tro de skulle ha lært leksen sin der ute i ødemarken, og man skulle ro de hadde lært leksen sin i Egypt. Og man skulle tro de skulle ha visst bedre når de så Gud utfri dem ved å drepe hvert hankjønn i Egypt unntatt deres egne. Og tar dem gjennom Rødehavet og dreper Farao. Og så matet Han dem med manna, og klærne deres ble ikke utslitt. Du sier: "Du store tid. Sikkert at de skulle ha lært leksen sin. Hvis jeg hadde vært der, ville jeg ha klart det." Ville du? Du leste bare en godnatthistorie, en fabel. Du leste ikke Guds Ord.

La meg vise deg fakta. Hva sier Bibelen om Israel? Det står at Farao tok alle deres våpen fra dem så de ikke kunne gjøre opprør og kjempe.

De kjente ikke begynnelsesgrunnene til å kunne håndtere et sverd eller et spyd eller en pil. De var en nasjon av hyrder, uvitende om krig. De var slaver. De var godtroende og ydmyke. Kanaans byer var befestet med mur. Hva kunne du tenke deg å gjøre?

Gå rundt den og si: "Hei der! La meg få ta over, la meg få overta." BANG! En kvernstein falt "bang" ned på hodet ditt, og du blir knust i fille biter. Hva ville du få lyst til hvis Gud sa til deg at du skulle gå imot den der befestede byen og så hadde du ikke våpen? Gud sier gjennom Sin tjener: "Dra av sted og bekjemp dem!" Du ville si: "Er du riktig klok? Den første tingen de vil gjøre er å åpne by portene. Der er kjemper der inne, og de har våpen. De vet hvordan det er å krige. Vi vet ikke. De vil komme ut, og de vil ta kvinnene og ungpikene våre. Og de vil voldta dem, og drepe oss med mindre de skulle beholde oss som tjenere. Tror du vi er helt tulle? Å du slette tid. Hvor dumme kan dere være, Moses og Josva og Kaleb? Dere må jo være syke." Å, kom an!

Vi er ikke her for å fortelle godnatthistorier. Vi er her på grunn av realitetene fordi, og hør etter, fordi noen av dere trenger hjelp denne formiddagen. Noen av dere er i en vanskelig situasjon. Dere mister hjemmene deres. Dere går fra forstanden og Gud vet hva, og dere trenger hjelp, og der står skrevet en oppgitthet i ansiktet ditt. Men Gud har et Løfte for deg denne formiddagen. Han vil gi deg Sitt Ord dersom du er et Guds barn. Nå, slår det helt inn? Du sier: "Jeg ønsker at mine barn skal vokse opp rett. Jeg ønsker at mine sønner skal bli til menn og mine døtre til å bli kvinner." Tenkte du aldri på at datteren din kunne bli tatt av et råttent stinkdyr, en bedrager, og bringe med seg hjem et uekte barn? Gjorde du? Men det skjer i nesten hver eneste familie i disse dager. Du tenkte ikke at skilsmisse kunne ramme din familie. Men nedtegnelser beviser at der ikke er en familie tilbake i Amerika som ikke har råket ut for skilsmisse. Du tildekker ikke hode ditt mer. Vi er midt i synden, syndens redselsfullhet. Dette er å legge kortene på bordet. Dette er tiden for syndens modning, og at syndens menneske skal tre frem. Vi er midt i det. Vi er nesten rede til å gå opp, om vi har tenkt å gå opp. Vi lever i en tid når vi trenger til å ta fatt på tingene for alvor, og stoppe med å tulle omkring og lese denne Bibelen som om den skulle være en godnatthistorie.

Israel hadde det hardt. Alt de sa, menneskelig sagt, var 100 % korrekt fordi de var et ubevæpnet folk som ikke visste hva krig var. De skulle

ga imot kjemper i et sterkt, stort land som kunne sluke dem opp ved å storme ut fra sin mur befestede byer. Tar ungpikene deres, tar deres unge menn og kastrerer dem, og gjør dem til slaver og hva mer. Tar de unge kvinnene til prostitusjon eller hva som helst de ønsker. Hør etter. De var hardhudete i de dager, og de er like hardhudete i dag, men de gjør de listig. Bare business bruker "call girls" som er finere horer, selskapspiker, og Gud vet hva. Men du har fremdeles det samme råtne, stinkende, grisete søppelet fordi mennesket ikke har forandret seg. Bare det at de er verre i dag fordi vi så og si har forfinet det. Vi er ikke så råttne i vår fysiske holdning i det åpenlyse som Romerne var, men under dekket er vi like råttne som Romerne noen gang var. Vi er like så motbydelig som Sodoma og Gomorra, men ingen av oss ønsker å lære av erfaring at hver eneste ting i denne Bibelen ble gitt til vår formaning her at vi skal kunne forstå at livet til en Kristen er hardt og realistisk. Uten tvil er det, det. Du har problemer, jeg har problemer. Hva gjør du med dem? Skal vi gå til Guds Ord og se svaret, og så si: "Ha! Pføy! Altfor hardt," og gå vår vei? Vel, kom an! Nå, kom an! Jeg skrev ikke denne Boken. Tror du jeg kunne skrive en Bok som denne? Latterlig! Min bok er: "Et, drikk og vær glad for i morgen kan vi kanskje dø." Jeg er et menneske akkurat som dere. Men Bibelen sier at: "Jeg undertvinger mitt legeme." Den sier ikke at: "Jeg bringer legemet mitt i undertvingelse." Jo mer du forsøker å sitte på legemet (kjødet) ditt, desto hardere kjemper det. Men du løfter, slik som bryteren, legemet ditt opp, og holder det der hvor det er hjelpeløst. Paulus sa: "Jeg kom inn i undertvingelse av mitt legeme." Få det ut av balanse. Legemet ditt ønsker å stikke av, legemet (kjødet) ditt ønsker å løpe fra alt sammen. Legemet ditt ønsker både ditten og datten, men det nye indre menneskets sinn skriker ut: "Nei! Gå tilbake! Få det under kontroll! Gjør hva Gud sier."

Israel gjorde ikke det. Vet du hva som skjedde? De døde på grunn av det. Jeg har en illustrasjon til som jeg nettopp snakket om. Vil ikke engang lese den. Samaria hadde en hungersnød. En kvart million syrere stod utenfor byen, og de lo med triumferende glede mens de åt mat som det var nesten en utømmelig tilgang på. De så: "Se på de der dumme israelittene hvor de sulter." De triumferte og lo mens kvinner tok sine egne spedbarn og grillet dem og åt dem. Tror du tilstandene var realistiske der? Gjør du? Tror du at de var realistiske da de åt sine egne unger?

Mange av oss gjør det, uten å ete kjøttet deres, når vi ødelegger dem fordi vi ikke har tid til å ta oss av dem. Å du, det var gøy å bringe dem på scenen. Vi ønsker å så uten å høste. Vi høstet da vi fikk barna våre. Plutselig var det ikke så gøy mer. De var ikke så mye glede fordi barn betyr ansvar. Taler jeg hardt? Jeg har til hensikt å tale hardt, fordi en spade er en spade. Det er altfor sent til å tale pene ord. Jeg ønsker å ramme hver eneste en, og meg selv, rett der hvor vi trenger å bli truffet. Ifølge handlingene vi gjør er vi ganske sløve mennesker så langt jeg kan se rundt om i denne verden. Ja! Bokstavelig talt eter vi barna våre fordi vi er altfor utålmodige. Akkurat slik som Bibelen sier det. Men vi lapper til dem, og rakker ned på dem. Ikke fordi du forsøker å irttesette dem, men fordi når du blir sint på dem, tenker du bare på deg selv. Gud gjør ikke det. Han irttesetter oss i Kjærlighet.

En opptente sitt eget kjød. Det er realistisk, og du er en kannibal. Det er svært så realistisk når det er alt du har. Og en dag kom Guds profet på scenen. Han sa: "Hør på meg. Likeså mye som det er knapphet i dag skal det bli overflod i morgen." Og mannen sa: "Du er tjukk i hue. Hva skal Gud kunne gjøre? Åpne opp Himmelen, og la det plumpe ned. Latterliggjør Gud!"

Profeten sa: "Hør etter! Jeg skal fortelle dere noe. Dere skal se de, men dere skal ikke få del i det." Ser du? Det skal komme. Husker du at jeg leste i Jeremias her for noen kvelder siden at "Han vil ikke se når det Gode kommer." Han sa: "Det gode skal være der, men dere skal aldri se det. Dere skal aldri eie det. Det skal aldri komme i deres hender." Og kongen, adelsmannen, som skulle ha visst bedre, sa: "Ha! Hva kan Gud gjøre? Hvordan skal han gjøre de? Hvor skal det komme fra?" Jeg sa det til dere før: "Tro stiller ikke spørsmål."

Troen sier: "Priset være Herren. Jeg har fått Guds Ord om denne tingen. Det er det som teller. Han hånte, han fnyste midt i døden. Å, for en frekkhet. Som en Esau som møter døden og spotter Gud. For en frekkhet! Et skritt til, og han er død. Og Guds mann, Elias, sa: "Hør her. Du lo av Gud. Du anså dine egne tanker for å være over Guds tanker, og ditt ord over Guds Ord." Og det var Guds Ord og den tanken var i profeten. Å Gud, hjelp de menneskene som snudde ryggen til Døperen Johannes. De gikk under. Og de som vendte ryggen til vår Profet, kalt ved det navnet Gud gav ham, William Marrion Branham. Gud, hjelp dem! Du sier: "Jeg har rett til å tolke denne Boken." Bevis at du har rett til det, snuppa mi. Du, bevis at du

er berettiget til det. Intet menneske som kommer til deg og sier: ”Jeg tror det som du tror”, blir stadfestet. Stadfester det ham? Tror du at en konfesjon stadfester en mann? Du slette tid. Konfesjonen dreper en mann. Du er død.

De kom til menighetene våre i Canada og sa: ”Organiser. Og når dere er organisert, skal vi holde dem rene.” Hva skjedde på; ”Nå Flest Mulig Aksjonen” i Alberta, Canada? De sendte en mann som tenkte han var en Guds gave til kvinnene, og forførte, hvor mange kvinner? Det vet jeg ikke. Og så sa de: ”Få ham ut herifra.” Og de fikk fatt i en annen mann, og han gjorde samme tingen. Det der er organisasjon. Og de elsket hverandre fordi de sa den samme tingen. Du, send en profet, som reiser seg imot vanlig kunnskap, vanlig tankegang hos mennesket og forkynner Guds Ord, og de vil korsfeste ham hver gang. ”De gjør hva deres fedre gjorde.” Og denne profeten sa han var Gud for folket. De var Gud som talte ved profeten. Profeten var ikke Gud, men han stod som Gud for folket fordi de hadde ingen annen måte å komme igjennom på. Dette var tingen. Dette var hva Gud sa. Han sa: ”I morgen skal dere få i overflod slik som der er mangel i dag.” Og mannen sa: ”Ha! Vær ikke en tosk!” Han svarte: ”Godt, du skal se det, men du skal ikke få del i det.”

Og vet du hva Gud gjorde? Han gjorde bruk av de mest miserable omstendigheter under himmelen. Han sendte ikke ned det teologiske seminaret. Han tilkalte ikke en hær. Han tok fire små spedalske som satt der, og de sa: ”Vel, hvis vi går inn, vil vi dø av sult. Og hvis vi går dit, kunne vi dø. Men jeg skal fortelle dere en ting om det. Det er mat der nede. Så la oss gå og se om vi kanskje ikke skal dø. La oss gå og se om vi kan få det. Hvorfor gå tilbake til døden? Så de gikk dit ned, og Gud sa: ”Halleluja!” Det der er ekte tro!” Og Han sendte en virvelvind, en lyd fra en Ildhest, og den syriske hæren ble så redd at de løp sin vei, og etterlot seg alt de hadde. Og de spedalske gikk dit og de gikk inn i det første teltet som er Guds tro, omvendelse, og de åt magene sine fulle. Og de gikk inn i det andre teltet som er den Hellige Ånds Dåp. (Å være blitt døpt en gang i vann i den Herre Jesu Kristi Navn) og de åt seg fulle igjen. Og de sa: ”Halleluja!” Hør etter. Du ser, det var det andre teltet, Dåpen i den Hellige Ånd, som fikk satt fart i dem alle sammen. De sa: ”Vi gjør galt i å være her helt med oss selv. Dette er så godt, så vidunderlig.” (Du ser at Gud virkelig gjør hva han sier.)

Den Hellige Ånd må til for å gjøre Ordet hans reelt når du handler på Det. Hvis du har den Hellige Ånd, vil du. Og hør etter, Bror og Søster. De dro tilbake til Samaria, Israels by, og de sa: "Å, det er vidunderlig. Gud tok Seg av syrerne. Gud drog omsorg for alles frelse fra begynnelse til slutt. Kom ned og et." De sa: "Kunne det være en felle?" Hvor mange av dere tenkte det var en felle når en fortalte dere om den Hellige Ånds Dåp? Ha! Ha! Ha! Du din gamle Israelitt er tilbake igjen, og holder på å dø av sult. Men en gang kom du til det punktet hvor du ble så tynn at du visste du ikke kunne leve uten noe. Du sa: "Kanskje, kanskje. La oss sende en eller annen ned for å finne ut." Så kongen sendte noen få dit ned og de fant at det var ekte og sa: "De er ekte." Og de drog ut. Og hør etter! Hver eneste en ble så begeistret at det ble et rush mot porten, og de menneskene som ikke ville tro, ble trampe ned og drept. Jeg kan fortelle deg at der er en hel del kristne som vil bli trampet ned og drept i Utvandringen. De tror de er Kristne, men det er de ikke. Hvorfor? Fordi, og hør etter Bror og Søster, at hvis du er født på ny, er du født på ny av Guds Ord. Og hvis du er født av det Ordet fra Gud, da er du nødt til å ha Guds Ord eller gå fortapt. Hvis du er en Kristen, født på ny av Guds Ord som er Det som du nødvendigvis må bli født av om du er ekte sæd, som er Guds tanke uttalt, - når alt kommer til alt er en tanke et ord uttalt, og om Gud hadde en tanke som vedrører deg, og den uttales i dag, er du det levende Ordet. Og du er nødt til å leve av Ordet i tiden på samme måte som du levde på grunn av den mannlige reproduktive cellen i det naturlige livet som din far og mor ga til deg. Det er det samme livet; du påtar deg ikke et nytt liv. Det livet som ble innplantet i morens livmor forente seg med det egget, og substansen (grunnbeskaffenheten) frembrakte et levende barn. Og når du dør, går livet ut av deg. Du lever på grunn av selve det livet som frembringer liv. Og slik er det, og jeg skal vise deg det at, hvis du er født av Guds Ord, er du nødt til å ha det samme Guds Ord til å leve av. Det er hva Bibelen sier. Og du, som en alminnelig skapning, du elsker de tingene som ethvert menneske elsker. Din natur ble født med bestemte stimuli, de samme som andre. Men har fått den samme forståelsen, de samme følelsesmessige egenskapene, og Gud vet hva. Så hvis du har fått Guds Ord ved å være født av Ordet, kommer du til å ønske Det. Men vil vi gjøre det i dag?

Det betyr å bringe tanke, følelse og viljeslivet inn under kontroll. Det var en hard forkynnelse jeg kom med, men jeg kommer ikke til å forandre på den. Jeg har bedt og fastet idet jeg leter etter en kortere og kvikkere vei. Jeg har lest hver eneste bok jeg kunne få tak i. Jeg tror på gavenes tjenester, og jeg trodde svaret lå der. Der var en tid da Gud gjorde meg så evnerik med et slikt som Kunn-skapens Ord" at jeg kunne ta 12 par hit opp på en gang. Be for 12 mennesker, og når det gikk i stå for dem, ville jeg si: "Problemet er det og det." Jeg ville utfordre forkynnerne og prestene til å komme og stå ved siden av meg dersom jeg ikke kunne fortelle dem hva som var galt nedenfor podiet, og bevise at Gud var Gud.

Og vet du alt det jeg har sett på de møtene? Den villeste flokk av kjødelighet jeg noen gang har sett i mitt liv! Fordi de tenkte at så lenge som de hadde en gave, blås i hele Ordet. Bry deg ikke om Det. Og man har fått den samme tingen når det gjelder vekkelsesteltene, rett her i Amerika. Menn vil bruke gavene, og ikke forkynne ett ord av Guds Ord. De vil demonstrere et mirakel, og si at det er nødt til å være Gud. Det er løgn fordi Judas var en djevel, og han kunne demonstrere i den Hellige Ånd også. Stapp det ned i snadden din og røk det. De etterlater seg et spor av splittelse og sult slik at – jeg ville være skamfull over å bli satt i forbindelse med et slikt menneske nede i sentrum, for ikke å snakke om en Guds mann, en såkalt Guds mann. En mann kom til meg i Chattangooga og sa: "Du og Bror Branham vet ikke hvordan dere skal ta opp et offer. Jeg svarte: "Er det sant?" Jeg tenkte jeg ville ha litt moro med ham. Han sa: "Jeg kan se dere ikke tjener penger. Det kommer ikke nok inn til dere." Jeg svarte: "Vel, kanskje." Han sa: "Jeg skal fortelle dere hvordan dere skal gjøre dette." Jeg sa: "Hvordan?" Han svarte: "Her er hvordan dere skal gjøre det. Dere leverer ut konvolutten, og si til hver den som gir en femdollar at dere vil be spesielt for dem. Fem dollar eller mer. Skjønner? Nå, ser dere, sa har ikke det noe med at dere ikke vil be for resten, men dette blir en spesiell liste." Jeg sa: "Takk skal du ha. Bror Branham blir glad over å få vite det." Uten å mene det jeg sa.

Så jeg sa: "Bror Branham. Jeg har nettopp fått en meddelelse fra hovedkvarteret. Du og eg gjør det galt. "Hvordan det?" Jeg sa: "Vi vet ikke hvordan vi skal ta opp et offer. Vet du måten å gjøre det på?" Han sa: "Så? Hvordan?" Jeg sa: "Hva vi skal gjøre er å sende rundt noen konvolutter. For hver som legger nedi en femdollar skal vi be

spesielt hardt for.” Han begynte å le. Men fremfor Gud er de en alvorlig sak, Bror og Søster.. Den samme flokken i Chatanooga trakk penger fra høyre og venstre utav folk. Jeg reiste meg og sa: ”Folkens, ikke gjør det der. Ikke gjør det! Det ville være bedre om vi kommer opp i et uløselig økonomisk problem enn å gjøre noe slik. Bror Branham har ikke behag i det. Det er ikke rett! Hør her. Hvis vi har et behov, legger vi det frem. Dere gjør deres beste ved å gi og hjelpe fordi vi ikke er her for vår egen del. Gud ve at vi ikke er her for å gjøre oss selv til lags, å tjene penger.” Og en mann reiste seg, etter meg, og han sa: ”Bror Vayle kjenner ikke Sydstatene.” Og jeg reiste meg og s: ”Ja vel, men jeg kjenner Gud! Det er jeg glad for at jeg gjør.”

Hva skal vi gjøre? Skal vi bli Ord - Kristne? Hør etter. Blås i omstendighetene. De bare sikter deg inn mot svaret. Få blikket ditt innrettet mot Gud. Si hva Han sier selv om det skal koste deg livet! Tenk hva Han tenker, og si hva Han sier fordi, hvis du dør skal du få en martyrkrone. Og hvis du lever, ønsker Han bare å gi deg svaret. Måtte Gud hjelpe oss til å se Sannheten fordi dette er alvorlig. Jeg kunne ikke forkynne en mer alvorlig preken om jeg forsøkte. Du sier: ”Bror Vayle. Ville ikke du forkynne en mer alvorlig preken når du taler til syndere?” Nei du. Nei, min herre. Fordi, hvis du er ordinert, vil du komme inn uansett. Hvis du er forubestemt, vil du komme inn. Men Bror og Søster, hør etter. De forubestemte må nødvendigvis lære Guds vei. Det er det som er alvorlig. Vi kan mislykkes i å lære. La oss ikke svikte på et eneste Løfte fra Gud. Skal vi? Gud velsigne dere.